

3529 3de Beh. af Lovf. om Stempelafg. af Pengeeffetter.

3530

Nr. 16 af 15 ærede Medlemmer. Det gaar ud paa at nedfætte Minimum af Mulkten for Lovens Overtrædelse fra 20 Rd. til 10 Rd. og i Forbindelse dermed at indføre den Begrænsning, at Bøden ikke i noget Tilfælde maa overstige Papirets Værdi i Handel og Wandel. Dette Forslag hidrører jo, som det vil være bekendt, oprindelig fra Mindretallet i Udvalget. Udvalget i sin Helhed har imidlertid ikke fundet særlig Betænkelse ved at slutte sig til det. Deels maa man erkende, hvad Nedfættelsen af Bødens Minimum angaar, at det maa siges at være naturligt, naar man har nedsat det oprindelig i Lovforslaget foreslaaede Bødebælt fra det 50dobbelte til det 25dobbelte, da ogsaa at nedfætte Bødens Minimum fra 20 Rd. til det Halve, altsaa til 10 Rd., deels har man, hvad Tilføringen angaar, om at Bøden i intet Tilfælde maa overstige Papirets Værdi i Handel og Wandel, ment, at man saa meget mindre kunde have nogen Betænkelse ved i det Stykke at slutte sig til Mindretallet, som det vistnok tør antages, at det vil blive ganske overordentlig sjældent, at noget Saadant skulde blive Tilfældet, at den løbbestemte Bøde kom til at overstige Papirets Værdi i Handel og Wandel. Der er endelig blandt de Forslag, som jeg tillader mig at betragte som mindre væsentlige, endnu et, som er stillet af Udvalgets Mindretal, og som jeg ikke har omtalt, det er det, som findes under Nr. 8, og som gaaer ud paa at udelade den nye Paragraf, § 3, som blev vedtagen ved 2den Behandling, om Interimsbeviseers Stempelpligt. Det vil maasse erindres, at jeg begrundede Udvalgets Vædringsforslag om at optage en Bestemmelse desangaaende væsentlig derpaa, at det maatte anses for at være ubilligt, om man ikke vilde lade det komme Ighendehaverne af Interimsbeviseer tilgode, at de vare komne i Besiddelse af disse, forinden Loven traadte i Kraft, naar der i sin Tid bliver Spørgsmaal om Stempelpligt for de Obligationer, de maasse faae i Stedet for Interimsbeviseerne, at det

med andre Ord ikke syntes foreneligt med Lovens Tante, nemlig at man ikke vil give den tilbagevirkende Kraft, hvis man vilde lade en Erhverver af en Obligation, lydende f. Ex. paa 1000 Rd., blive pligtig til at betale Afgift af det hele Beløb, naagtet han, forinden Loven traadte i Kraft, havde erhvervet Interimsbevis maasse for $\frac{1}{10}$ af denne Sum. Det ærede Mindretal, som ved 2den Behandling ikke havde sluttet sig til Flertallet, hvad dette Forslag om Interimsbeviseer angaar, har nu, som det vil ses, væsentlig nærmet sig til Flertallet, idet han forsaavidt vil beholde Udvalgets Flertals Forslag i dette Punkt. Derimod har han ment, at Forslaget skulde indskrænkes til at angaa de Interimsbeviseer, som maatte være her i Landet, forinden Loven træder i Kraft, eller rettere inden den 1ste Mai, hvormod han ikke mener, at der skulde gives en særlig Regel med Hensyn til senere hen i Landet indkomne Interimsbeviseer. Ettersom Udvalgets Flertal ikke har kunnet være Andet end tilfreds med, at Mindretallet saaledes har nærmet sig til Flertallet i Henseende til Interimsbeviseer og navnlig i Henseende til Erkjendelse af Nødvendigheden af at stænte Interimsbeviseer en særlig Dmtale, saaledes har det ogsaa kun kunnet være tilfredsstillende for Flertallet, at det ærede Mindretal ved at stille sit Forslag maa antages, at have erkendt, at de Betænkelse og Tvivl, som han ved Sagens 2den Behandling havde fremført mod Udvalgets Forslag angaaende Interimsbeviseer, i alt Fald ikke ere holdbare. Det ærede Mindretal maa nemlig ved dette sit Forslag have erkendt, at det virkelig lader sig gøre ved Ansættelsen af Stempelafgiften af Obligationer i sin Tid at faae bragt i Beregning det, som tidligere maatte være ydet i Afgift for Interimsbeviseerne. Dermed har det ærede Mindretal i Virkeligheden berøvet sine Indvendinger den Bægt, som man tidligere maasse har været tilbøielig til at tillægge dem, hvad dette Punkt angaar. Det er jo nemlig klart, at dersom de Interimsbeviseer, som en Mand